

כִּמְה כֶּסֶף לְהוֹצִיא עַל מִתְּנוֹת לַחֵג?

שָׂרָה בּוֹתְבָת: לִפְנֵי כָל חֵג יֵשׁ לִי וִיכּוֹחַ עִם בַּעֲלִי. אֲנִי רוֹצֶה לְקַנּוֹת מִתְּנָה לְכָל אֶחָד מִבְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה: הַיְלָדִים, הַפְּלוֹת, הַנְּכָדִים, הַמְּחוּתָנִים, הָאֲחִים וְהָאֲחִיות שְׁלִי וְשֶׁל בַּעֲלִי, הַגִּיסִים, הַגִּיסוֹת. אֲנַחְנוּ מִשְׁפָּחָה גְּדוֹלָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, וְאֲנִי רוֹצֶה לְשַׁמַּח אֶת כּוֹלָם. בְּכָל שָׁנָה, בַּעֲלִי אוֹמֵר לִי שְׂאֲנִי מַגְזִימָה. הוּא אוֹמֵר שֶׁהוּא לֹא מוֹכֵן לְהִיכָנֵס לְאוֹבֶר־דֶּרֶאפֶּט בְּגִלְל פֶּסַח. בְּכָל שָׁנָה אֲנַחְנוּ מִתּוֹכְכִים, וּבְכָל זֹאת אֲנִי קוֹנֶה מִתְּנוֹת לְכוֹלָם. הַשָּׁנָה יֵשׁ לָנוּ בַּעֲלִי. לְבַעֲלִי צִמְצָמוּ מְאֹד אֶת הַמִּשְׁכּוּרֹת וְהוֹרִידוּ אֶת הַתְּשׁוּלוֹת עֲבוּר הַשָּׁעוֹת הַנוֹסְפוֹת, וְאֲנַחְנוּ בְּאֵמֶת לֹא מַצְלִיחִים לְגַמּוֹר אֶת הַחוּדֶשׁ. בַּעֲלִי אוֹמֵר שֶׁבְּכָל שָׁנָה הוּא מוֹוֹתֵר לִי, אֲבָל הַפֶּעַם אֲנִי חִיִּיבֶת לָשִׁים לְעֶצְמִי גְּבוּלוֹת. אֲנִי מְרַגִּישָׁה שֶׁלְקַחוּ מִמֶּנִּי אֶת שְׂמֵחַת הַחֵג, אִם אֲנִי לֹא יוֹכֵלָה לְקַנּוֹת מִתְּנוֹת לְכוֹלָם. מַה לַּעֲשׂוֹת כְּדֵי לֹא לְהִיכָנֵס לְמַצַּב רוּחַ רָע?

יצירה: גלית

קוֹנִים רַק לְמֶאֱרָחִים וְלְמִי שֶׁגִּנֵּב אֶת הָאֲפִיקוֹמָן. יֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת שֶׁבִּהֵן קוֹנִים רַק לְבְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה הַגֶּרְעִינִית (אבָּא, אִמָּא וְהַיְלָדִים).

יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁקוֹנִים בְּפֶסַח מִתְּנָה לְעוֹזֵרוֹת, לְגִנָּן, לְסִפְרִית, לְקוֹסְמֵטִיקָאִית. בְּמִקְוֵמוֹת עֲבוּדָה רַבִּים נוֹתְנִים לְעוֹבְדִים שִׁי לְפֶסַח.

לְשֵׁרָה וּלְבַעֲלָהּ יֵשׁ דַּעוֹת שׁוֹנוֹת בְּשֵׂאלָה לְמִי לְקַנּוֹת מִתְּנָה. חִילוּקֵי הַדַּעוֹת לְגִיטִימִיִּים; רַק לֹא כְּדֵי לְקַלֵּקֵּל בְּגִלְלֵם אֶת אוֹוִירַת הַחֵג וְאֶת הָאוֹוִירָה בְּמִשְׁפָּחָה.

מַה קוֹנִים?

גַּם בְּנוֹשָׂא הַזֶּה יֵשׁ מְנַהֲגִים שׁוֹנִים. יֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת שֶׁבִּהֵן קוֹנִים מִתְּנוֹת יְקָרוֹת; יֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת שֶׁבִּהֵן קוֹנִים מִתְּנוֹת צְנוּעוֹת וְסִמְלִיּוֹת. יֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת שֶׁבִּהֵן קוֹנִים לְכוֹלָם אוֹתָהּ מִתְּנָה. יֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת שֶׁמַּחֲלִיטוֹת שֶׁבְּמִקְוֵם לְקַנּוֹת מִתְּנוֹת (שׁ"סְתוֹכְבוּ אַחֲרֶיכֶם בְּבֵית יָחַד עִם עוֹד אֶלֶף פְּרִיטִים שֶׁאֵינָנו צְרִיכִים) – תּוֹרְמִים

אֶחָד הַמְּנַהֲגִים הַלֵּא כְּתוּבִים בְּתוֹרָה הוּא קִנְיַת מִתְּנוֹת לַחֵג... אֲכֹן, מִתְּנוֹת הֵן "טַעַם הַחַיִּים", וּבְדֵרָא גַם טַעַם הַחֵג. הֵן בָּאוֹת לְהַבִּיעַ אֲהָבָה, תְּשׁוּמַת לֵב, תּוֹדָה. הֵן מִשְׁמַחוֹת אֶת מִי שֶׁמִּקְבֵּל, וְלֹא פָחוֹת מִכֵּךְ – אֶת מִי שְׁנוֹתָן.

קִנְיַת מִתְּנוֹת אֵינָה דָּבָר פְּשוּט. הִיא דוֹרֶשֶׁת זְמַן, מַחֲשָׁבָה, וְכִמּוּבֵן – כֶּסֶף. שְׂאֵלַת הַשְּׂאֵלוֹת: אֵיךְ לְקַלּוֹעַ לְטַעֲמוֹ שֶׁל הַמִּקְבֵּל? וְהַתְּשׁוּבָה: יֵשׁ שְׁלוֹשׁ דְּרָכִים: הָאֶחָת – לְשֵׂאוֹל אוֹתוֹ מַה הוּא רוֹצֶה; הַשְּׁנִיָּה – לְצַרֵּף לְמִתְּנָה פֶּתַק הַחֲלָפָה; וְהַשְּׁלִישִׁית – לִתֵּן כֶּסֶף כְּמִתְּנָה. לְכָל אֶחָת מֵהַדְּרָכִים הָאֵלֶּה יֵשׁ חֲסִידִים וּמִתְּנָגְדִים (בְּיִיחּוּד לְרֵאשׁוֹנָה וְלְשִׁישִׁית).

לְמִי קוֹנִים מִתְּנָה בְּכֶסֶח?

לְכָל מִשְׁפָּחָה יֵשׁ מְסוֹרֶת מְשֻׁלָּה בַּעֲנִיַּן הַמִּתְּנוֹת. יֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת שֶׁבִּהֵן כּוֹלָם קוֹנִים לְכוֹלָם. יֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת שֶׁבִּהֵן קוֹנִים רַק לְמֶאֱרָחִים בְּלִיל הַסֵּדֶר. יֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת שֶׁבִּהֵן קוֹנִים רַק לְיִלְדִים הַקְּטָנִים. יֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת שֶׁבִּהֵן

כֶּסֶף לְמִטְרָה נִצְלָה (חֲשׁוּבָה), לְאֲנָשִׁים שֶׁזִּקְוִקִים לְכֶסֶף.

כִּמְה כֶּסֶף לְהוֹצִיא?

תְּעִשִּׂית הַמִּתְּנוֹת מַגְלַגְלַת מִיְלִיוֹנִים. מִי נִהְיָה מְמָנָה? קוֹדֶם כָּל – הִצְרָנִים וְהַסּוֹחֲרִים. וְגַם הַמִּקְבָּלִים, לְפַעֲמִים... הַמְּחוּבְּרוֹת הַמִּשְׁפָּחוֹת וְהַחֲבֵרִיתוֹת "עוֹלוֹת" הַרְבֵּה כֶּסֶף. יֵשׁ חֲגִים, יְמֵי הוֹלָדָת, בְּרִיתוֹת, חֲתוּנוֹת. אִם נִרְצָה לְלַכֵּת לְכָל הָאִירוּעִים וְלִהְבִּיא מִתְּנוֹת יְקָרוֹת, נִצְטָרֵךְ לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶן סְכּוּמִים גְּדוֹלִים.

לֹא לְכוֹלָנוּ יֵשׁ אֲפִשְׁרוֹת לִכֵּךְ. רַבִּים הָאֲנָשִׁים שֶׁבְּקוֹשֵׁי מַצְלִיחִים לְפָרֵס אֶת הַמִּשְׁפָּחָה. הַמַּצֵּב הַיּוֹם קֶשֶׁה יוֹתֵר. רַבִּים אֵינָם עוֹבְדִים; בְּמִקְוֵמוֹת רַבִּים צִמְצָמוּ אֶת הַמִּשְׁכּוּרוֹת.

זֶה מַצֵּב לֹא קָל, וְצָרִיךְ לְלַמּוֹד לַחִיוֹת אֹתוֹ. אִם יֵשׁ יְרִידָה בְּהַכְּנָסוֹת, גַּם הַתְּקָצִיב לְמִתְּנוֹת צָרִיךְ לְקַטוֹן. בַּעֲלָהּ שֶׁל שָׂרָה צוֹדֵק: לֹא נִכְנָסִים לַחֲבוּבוֹת בְּגִלְל קִנְיַת מִתְּנוֹת. אִם אֵין – קוֹנִים פָּחוֹת.

לְשִׁמּוֹחַ בְּכָל מְחִיר

בְּמִקְוֵם לְשַׁבֵּת וּלְבַכּוֹת עַל "כִּמְה רַע לִי, אֲנִי לֹא יוֹכֵלָה לְקַנּוֹת מִתְּנָה יְקָרָה לְכָל אֶחָד מִבְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה", כְּדֵי לְהִיוֹת יִצְיָרְתִי וְלִמְצוֹא רַעִיוֹן לְמִתְּנָה שְׁעוֹלָה מַעֲט וְשׁוּדָה הַרְבֵּה.

מִתְּנָה הִיא תְּשׁוּמַת לֵב. לֹא מוֹכְרָחִים לִתֵּן מִתְּנָה שְׁעוֹלָה כֶּסֶף רַב. גַּם מִיָּלָה טוֹבָה, בְּרָכָה, פֶּרֶה, בְּקִבּוּק יִין, עוֹגָה שְׂאוּפִים בְּבֵית – הֵם מִתְּנָה.

לֹא כְּדֵי לַעֲשׂוֹת קֶשֶׁר בֵּין שְׂמֵחַת הַחֵג לְבֵין הַתְּקָצִיב לְמִתְּנוֹת. מִמֶּשׁ לֹא. אִם לֹא נַעִים לְשִׁנּוֹת אֶת הַהֲרָגִלִים שֶׁל הַמִּשְׁפָּחָה, כְּדֵי לְדַבֵּר בְּפִתְחוֹת עַל הַמַּצֵּב הַכִּלְכִּלִי. תּוֹפֶתְעִי לְרֹאוֹת שֶׁגַם לְאַחֲרִים בְּמִשְׁפָּחָה יֵשׁ אוֹתָן פְּעִיּוֹת. אוֹלֵי לְכוֹלָם יִהְיֶה נִכוֹן לְהַחֲלִיט שׁ"הִשְׁנָה בְּלִי מִתְּנוֹת", אוֹ "הִשְׁנָה מִתְּנָה רַק לְמֶאֱרָחֹת וּלְגוֹנֵב הָאֲפִיקוֹמָן".

מַה שֶׁחֲשׁוֹב בַּחֵג הוּא הַבְּיָחַד הַמִּשְׁפָּחָתִי, וְלֹא נִיָּתֵן לְשׁוֹם דָּבָר לְקַלֵּקֵּל אוֹתוֹ!

חֵג שְׂמֵחָ!

עֲנֵת דוֹתָן

מְכַתְּבִים לְמֶדוֹר "הַכָּל נִשְׁאָר בְּמִשְׁפָּחָה" אֲפִשֶׁר לְכַתּוֹב לְפִי הַכְּתוּבָת: עֲנֵת דוֹתָן, שְׁעָר לְמַתְחִיל, הַמְּסַגֵּר 9, תֵּל־אָבִיב. אוֹ לְמֶדוֹר "כְּתָבוּ לָנוּ" בְּאֵתֶר שְׁלָנוּ: www.slamathil.co.il